

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม
อำเภอนบพ จังหวัดขอนแก่น

บทที่ ๑

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญหรือชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่องค์กรต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่วางไว้

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกันและควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และสร้างความเสียหาย หรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ ตามเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐปี ๒๕๕๘ หมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งกำหนดว่าส่วนราชการต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ตามมาตรฐาน COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิด

ขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญ ซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับได้มีข้อกำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ ในมาตรา ๗๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงโดยถือตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ที่ พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังกำหนด

ทั้งนี้ในปัจจุบันการบริหารความเสี่ยงจำเป็นจะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันประกอบด้วย ๑๐ หลัก คือ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money) หลักความเสมอภาค (Equity) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ(Consensus Oriented) หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability) หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักนิติธรรม (Rule of Law) เป็นหลักที่นำมาใช้บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นในองค์กรให้แก่บุคคลภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น กลุ่มพัฒนาระบบบริหารจึงได้จัดทำคู่มือการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยจะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจ ด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผล การปฏิบัติงาน ตลอดจน การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหาย แก่องค์กร อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการและภารกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การจัดทาระบบบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร และภายในองค์กร นำมาซึ่งการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

นิยามความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) คือ เหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ในอนาคตหรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) คือ ต้นเหตุ/สาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไรและทำไม ทั้งนี้สาเหตุ ของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลัง ได้อย่างถูกต้อง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คือ กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการ ปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหาย จากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยง ต้องมองปัญหาความเสี่ยงแบบองค์รวม ดังนั้นการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วม จากผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกันพิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และระดับความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการ ที่เป็นระบบในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุ ของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้ อย่างเป็นระบบ โดยการคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายทั้งในด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบการเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยง จากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบายและวิธีปฏิบัติที่จะช่วยให้มั่นใจว่าได้มีการดำเนินการตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่วางไว้ กิจกรรมการควบคุมเกิดขึ้นในทุกระดับ ทุกหน้าที่งานและทั่วทั้งองค์กร ประกอบด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การอนุมัติ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ การยืนยันความถูกต้อง การกระทบยอด การแบ่งหน้าที่ และการสอบทานผลการปฏิบัติงาน แบ่งประเภทการควบคุมไว้ ๔ ประเภท คือ

๑) การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยก หน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน ฯลฯ

๒) การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงาน ข้อบกพร่อง ฯลฯ

๓) การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียม เครื่องมือ ดับเพลิง เพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

คุณค่าของการบริหารความเสี่ยง

๑. ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่ดีเรื่องความเสี่ยงและควบคุมภายใน
๒. ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Outcome)
๓. ยกระดับระบบและกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันหรือมาตรการ เพื่อตอบโต้ต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ให้เข้มแข็ง

ขึ้น

๔. เกิดกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้กับองค์กรจากมุมมองด้านความเสี่ยง
๕. ชื่อเสียงและการยอมรับจาก Stakeholder และสังคมภายนอก

ความเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนขององค์กร

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ได้รวบรวมความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการบริหารความเสี่ยงกับข้อกำหนดตามยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญ ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ในการที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตอันพึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ประกอบด้วย

- ๒.๑ ด้านความมั่นคง
- ๒.๒ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒.๓ ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
- ๒.๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๒.๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒.๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ

ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องบูรณาการร่วมกันและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในระยะ ๒๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

๓. แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ กำหนดให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่างๆ ให้เกิดผลตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ซึ่งวิธีการจัดทำแผนต้องให้ประชาชนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ต้องมีการวัดผลการดำเนินการและระยะเวลาดำเนินการ การปฏิรูปประเทศ จำนวน ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

- ๓.๑ ด้านการเมือง
- ๓.๒ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
- ๓.๓ ด้านกฎหมาย
- ๓.๔ ด้านกระบวนการยุติธรรม
- ๓.๕ ด้านเศรษฐกิจ
- ๓.๖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๗ ด้านสาธารณสุข
- ๓.๘ ด้านสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๓.๙ ด้านสังคม
- ๓.๑๐ ด้านพลังงาน
- ๓.๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ซึ่งแผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน

ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑

๔. ข้อมูลทั่วไปของหน่วยงาน ประเมินสภาพแวดล้อม การวิเคราะห์องค์กร
๔.๑ วิสัยทัศน์

“โนนพะยอมเป็นตำบลน่าอยู่ มุ่งสู่การแก้ปัญหาความยากจน พัฒนาโครงข่ายการศึกษา พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมองค์กรประชาชนเข้มแข็ง และแก้ไขปัญหาหาเสพติด”

๕. ยุทธศาสตร์ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๖. เป้าประสงค์

- ๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

-เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนด้านเศรษฐกิจ

- ๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

-เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิต เพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาดไปสู่ตลาดกลาง ซึ่งเป็นไปตาม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และแปรรูปสินค้าเกษตร และยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัดขอนแก่น

๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

-เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ซึ่งเป็นไปตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

-เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันให้มีปัญหาภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

-เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรลุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดขอนแก่น ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๗. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์

๗.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย

กลยุทธ์

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงถนนทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
๓. ก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมและขยายเขตการบริการประปา สถานีสูบน้ำเพื่อการเกษตร
๔. พัฒนาแหล่งน้ำ

๗.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการผลิตทางการเกษตร
๒. ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน

๗.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ประชาชน
๒. ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๓. การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
๔. การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
๕. การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ

๗.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

กลยุทธ์

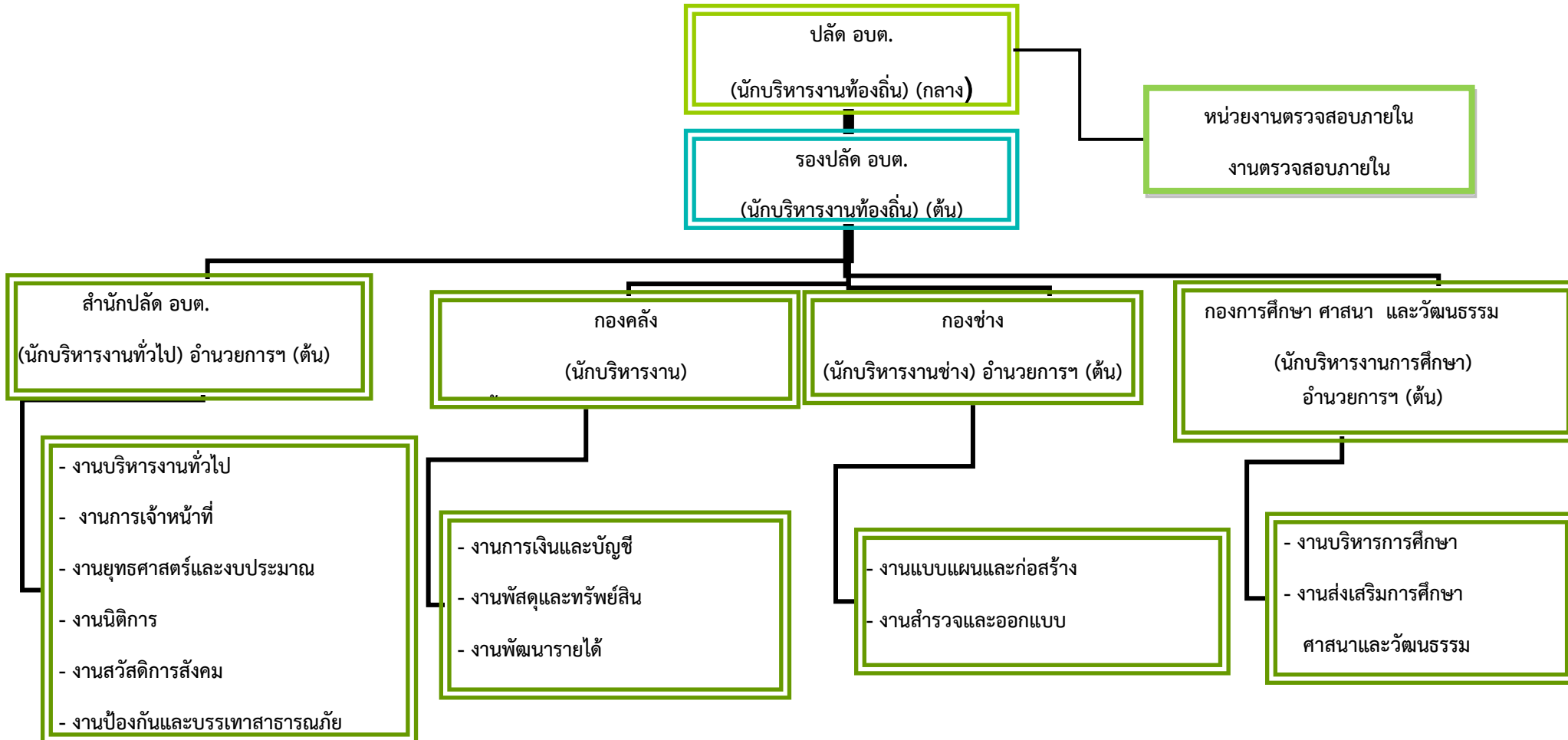
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
๒. การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

๗.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม
๒. ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา
๓. เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ
๔. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต. พัฒนาและจัดระเบียบของชุมชนในสังคม
๕. รักษาความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมความปลอดภัยของชุมชน

๘. โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างส่วนราชการ
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

๙. การวิเคราะห์ (SWOT) เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)		จุดอ่อน (Weakness)	
S๑	-เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง	W๑	-การรวมกลุ่มองค์กรชุมชน องค์กร อาชีพพื้นที่ ขาดความเข้มแข็ง คณะกรรมการกลุ่มขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่ดี
S๒	-มีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย EMS หน่วยกู้ชีพกู้ภัย เพื่อช่วยเหลือประชาชน ผู้ประสบเหตุได้ทันที	W๒	-การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานอื่น ๆ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และขาดความถูกต้อง ยากต่อการได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณจากภาครัฐในการพัฒนาชุมชน
S๓	-มีทางเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสามารถขนถ่ายพืชผลทางการเกษตรและเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อไปกับเส้นทางที่ใกล้เคียง	W๓	-วัยแรงงานขาดคุณภาพ ทักษะ ความชำนาญ และฝีมือแรงงานที่ตลาดแรงงานต้องการจึงไม่สามารถพัฒนาอาชีพและรายได้
S๔	-มีแม่น้ำชีไหลผ่าน เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับธรรมชาติและเป็นแหล่งท่องเที่ยว	W๔	-แหล่งน้ำธรรมชาติแห้งในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำใช้
S๕	-มีการยกระดับด้านสาธารณสุขในท้องถิ่นที่ดีขึ้น เนื่องจากมีพยาบาลชุมชนประจำอยู่ทุกชุมชน และมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน เพื่อบริการประชาชนทุกระดับ	W๕	-ความไม่สมบูรณ์ระหว่างบุคลากร บางส่วนราชการในสังกัดกับปริมาณงานและภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมทำให้ประสิทธิภาพไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือเวลา
S๖	-มีการแปรรูปสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนได้แก่ กลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง บ้านห้วยไร่เหนือ และบ้านห้วยอึ่ง	W๖	-การบริหารด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร
S๗	-มีระบบรองรับการจัดเก็บรายได้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่สูงขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนอื่น ๆ	W๗	-ปัญหาขยะในชุมชน ระบบกำจัดขยะไม่ได้มาตรฐาน
S๘	-ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ และยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ	W๘	-ผลผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับฤดูกาลหรือสภาวะแวดล้อม
S๙	-ผู้นำท้องถิ่น (กำนัน,ผู้ใหญ่บ้าน) มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล		-เส้นทางขนส่งผลิตผลทางการเกษตรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

		<p>-พื้นที่สาธารณะประโยชน์ว่างเปล่า ขาดการใช้ประโยชน์จากที่ดิน เท่าที่ควร</p> <p>-เกษตรกรขาดอาชีพรองรับหลังจาก เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตร</p> <p>-ยังไม่ได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากรัฐบาลในเรื่องการ พัฒนาหรือปรับปรุงให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p> <p>-ปัญหามลภาวะทางกลิ่นเนื่องจาก เป็นเขตพื้นที่ท่องเที่ยวพักผ่อน</p> <p>-ประชาชนมีปัญหาด้านสุขภาพจาก พฤติกรรมเสี่ยง เช่นการดื่มสุรา สูบ บุหรี่ ยาเสพติด ขาดการออกกำลังกาย การบริโภคอาหารไม่ถูกหลัก โภชนาการ เพศสัมพันธ์อันก่อให้เกิด โรค AIDS ปัญหา ความเครียดและ สุขภาพจิต เนื่องจากปัจจัยการ เปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมชนบทสู่ สังคมเมืองและมีการเคลื่อนไหวของ ประชากร</p>
--	--	---

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity)		อุปสรรค (Threat)	
๐๑	การพัฒนาแผนที่ภาษีเชื่อมโยงระบบ GIS ทำให้อานาคตไม่เพียงแต่การพัฒนาการจัดเก็บภาษีเท่านั้น แต่รวมไปถึงการพัฒนากระบวนการจัดทำผังเมืองและการจัดผังเมืองและการจัดทำข้อมูลอื่น เพื่อการวางแผนพัฒนาที่ถูกต้อง ชัดเจน นำมาใช้พัฒนางานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น	T๑	งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล และงบประมาณที่จัดเก็บเองมีค่อนข้างจำกัด ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๐๒	นโยบายรัฐที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรแนวทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน และเศรษฐกิจในครัวเรือนของประชาชน กระตุ้น ชุมชนพึ่งตนเอง	T๒	ภาคประชาชน ภาคเอกชน ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในระบบการทำงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๐๓	การขอรับสนับสนุนงบประมาณกรณีเร่งด่วนและโครงการเกินศักยภาพมีหลายช่องทาง ได้แก่ จังหวัด กรมที่สังกัด หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	T๓	ผลกระทบของบ่อขยะที่ใกล้แหล่งชุมชน ที่ไม่มีการบริหารจัดการที่ดี
๐๔	การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีการสร้างงานใหม่ในท้องที่ชนบทมากยิ่งขึ้น โดยจัดระบบให้มีแหล่งน้ำอยู่ใกล้เคียงกับหมู่บ้านและพื้นที่ทำการเกษตรให้เกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ สามารถใช้น้ำปลูกผักพืช เศรษฐกิจและปลูกผักสวนครัว และสวนผลไม้ในฤดูแล้งโดยดำเนินการในรูปแบบชลประทานระบบท่อซึ่งเป็นระบบที่สามารถนำไปใช้ในพื้นที่ที่อยู่สูงกว่าได้อย่างมีประสิทธิภาพผลและเป็นการเพิ่มแหล่งน้ำในพื้นที่ขาดแคลนน้ำได้กว้างขวางมากขึ้น	T๔	การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามกรอบอำนาจ หน้าที่ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่บัญญัติไว้เท่านั้น
๐๕	มีระบบกำจัดขยะแบบครบวงจร	T๕	กระแสวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลให้กลุ่มวัยรุ่น มีพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดปัญหาสังคม เช่น ติดเกมส์ เล่นการพนัน
๐๖	การได้งบประมาณจากภาครัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ในการปรับปรุง พื้นฟู บึงปากดุงเทียวเชิงอนุรักษ์	T๖	ปัญหาโรคร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ

๐๗	ระบบประปาส่วนภูมิภาคเข้าถึงทุกชุมชน	๓๗
๐๘	นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น		

๑๐. แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑๑. อำนาจหน้าที่ อปต.

อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ.๒๕๔๖

๑. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม(มาตรา ๖๖)
๒. ภายใต้แห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

(มาตรา ๖๗)

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- ๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๓) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- ๗) คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความ

จำเป็นและสมควร

๓. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (มาตรา ๖๗)

- ๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- ๒) ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- ๓) ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

- ๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- ๕) ให้มีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- ๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- ๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- ๘) การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- ๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- ๑๒) การท่องเที่ยว
- ๑๓) การผังเมือง

๔. การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลต้องแจ้งให้ อบต. ทราบล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย (มาตรา ๖๙)

๕. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา ๖๙/๑)

๖. มีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการ ของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา ๗๐)

๗. ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ อบต. ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๗๑)

๘. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม (มาตรา ๗๒)

๙. อาจทำกิจกรรมนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาตำบล อบต. อบจ.หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจกรรมร่วมกันได้ (มาตรา ๗๓)

อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

๑.มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (มาตรา ๑๖)

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
๒. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

๓. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
๔. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
๕. การสาธารณสุขการ
๖. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
๗. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
๘. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. การจัดการศึกษา
๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๑๒. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
๑๓. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๑๔. การส่งเสริมกีฬา
๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๗. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๑๘. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๑๙. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
๒๐. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
๒๑. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
๒๒. การจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์
๒๓. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
๒๔. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๕. การผังเมือง
๒๖. การขนส่งและกาวิศวกรรมจราจร
๒๗. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
๒๘. การควบคุมอาคาร
๒๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓๐. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓๑. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามข้อ ๑ ต้องดำเนินการตาม “แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนและการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภคและการพัฒนาแหล่งน้ำ

๑.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายคมนาคมขนส่ง บนฐานการเกื้อหนุนการผลิตและความสะดวกรวดเร็วของประชาชน

๑.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรให้ทั่วถึงและเพียงพอ

๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๔ จัดให้มีไฟฟ้าตามทางสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ส่งเสริมการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน

๒.๒ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๒.๓ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดกลางหรือศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน สินค้าเกษตร สินค้าหนึ่งตำบล

หนึ่งผลิตภัณฑ์

๒.๔ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ปลอดภัยจากสารพิษ

๒.๕ ส่งเสริมการผลิตสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๖ ส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสานและเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านวิชาการและเทคโนโลยีทางการผลิต รวมทั้งพัฒนทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

๓. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จะดำเนินการ

๓.๑ สนับสนุนงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดทุกรูปแบบตลอดจนการบำบัดผู้ติดยาให้สามารถกลับสู่สังคมได้อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี

๓.๒ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยประชาชนมีส่วนร่วม

๓.๓ สนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อันมีปรัชญาพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตรวมทั้งการขยายโอกาสทางการศึกษาตามภารกิจการถ่ายโอน

๓.๔ ส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูประเพณี ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๓.๕ ส่งเสริมการสร้างสถาบันครอบครัวให้อบอุ่นเข้มแข็ง เป็นหน่วยพื้นฐานในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสร้างภูมิคุ้มกันจากปัญหาสังคม

๓.๖ พัฒนาแหล่งวัฒนธรรมในตำบลให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชน

๓.๗ ให้มีการสงเคราะห์และสนับสนุนการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ทูพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนผู้สูงอายุในตำบลโนนพะยอม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเองได้

๔. นโยบายด้านการสาธารณสุขและกีฬา จะดำเนินการ

๔.๑ สนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน สร้างสุขภาวะที่ดีแก่ประชาชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

๔.๒ สนับสนุนและส่งเสริมงานสาธารณสุขตามนโยบายและภารกิจถ่ายโอน

๔.๓ ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาชุมชนและเยาวชนทุกระดับ

๔.๔ ส่งเสริมให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่สำหรับพักผ่อน และสถานที่สำหรับการแข่งขันกีฬาเยาวชนและประชาชนทั่วไป

๕. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะดำเนินการ

๕.๑ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ อย่างรู้คุณค่าและปลูกป่าทดแทน

๕.๒ ส่งเสริมการแก้ปัญหาหน้าน้ำเสียในคูคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้คืนสู่สภาพใช้ประโยชน์ได้

๕.๓ ส่งเสริมให้มีการควบคุมกำจัดมลภาวะปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมการควบคุมกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๖. นโยบายด้านการเมือง การบริหาร จะดำเนินการ

๖.๑ สนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล โดยการประสานนโยบายและงบประมาณของรัฐบาลในการพัฒนาตำบลให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๖.๒ ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

๖.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือประชาคมในการบริหารงาน เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๖.๔ ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ เพื่อให้องค์กรมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด

๖.๕ พัฒนาระบบการวิสัยทัศน์ของข้าราชการ ให้มีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการประชาชน

นโยบายแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

(Enterprise Risk Management Policy)

นโยบายการบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management Policy) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม สามารถนำไปใช้ในการตอบสนองและปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤติหรือเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ เพื่อบรรลุ เป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมในการปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ ประชาชนได้อย่างทั่วถึง รวดเร็ว เป็นธรรม ภายใต้หลักการทำงาน “ยึดมั่นธรรมาภิบาล สืบสาน ประเพณี เศรษฐกิจดี การคมนาคมสะดวก ประชาชนมีกินมีใช้”

๑. วัตถุประสงค์

นโยบายการบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management Policy) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑.๑ วัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ (Strategic) การบริหารความเสี่ยงเพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนพันธกิจ หลักขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

๑.๒ วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติงาน (Operations) การบริหารความเสี่ยงเพื่อช่วยให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการทำงาน รวมถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

๑.๓ วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting) การบริหารความเสี่ยง เพื่อช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่มมีความเชื่อมั่นข้อมูลในรายงานประเภทต่าง ๆ ขององค์กร โดยเฉพาะ รายงานทางการเงิน (Financial Report)

๑.๔ วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance) การบริหารความเสี่ยงจึงส่งเสริม ให้นำหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดมากขึ้น

๒. นโยบายการบริหารความเสี่ยง

กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของพนักงานในทุกตำแหน่ง ทุกระดับชั้น ที่ต้องตระหนักถึงความเสี่ยง ที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์กร โดยให้ความสำคัญในการ บริหารความเสี่ยงด้านต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่เพียงพอและเหมาะสม ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่อาจ ส่งผลกระทบต่อการทำงานของ.....ชื่อหน่วยงาน..... อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนา และมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในทิศทางเดียวกัน โดยนำระบบการบริหาร ความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์ แผนงาน และการดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี รวมถึงการมุ่งเน้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ที่กำหนดไว้ มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทา ความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือ ความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำ

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหารความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยงให้ผู้บริหารปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

การจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดสามารถปฏิบัติงานในการจัดวางระบบบริหารความเสี่ยง ของหน่วยงานได้อย่างถูกต้อง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมได้ดำเนินการโดยยึดตามหลักเกณฑ์ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ หมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งกำหนดให้ส่วนราชการ ต้องมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น จากการดำเนินแผนงาน/โครงการ ที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลในการป้องกัน ข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำให้หน่วยงาน เกิดความเสียหาย โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ รวมไปถึงมีแนวทางการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม และสามารถ ติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission) กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) ตามหลักมาตรฐานของ COSO (The Committee Of Sponsoring Organization Of the Treadway Commission) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยพิจารณาจากเป้าหมายของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม โดยให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และทิศทางของแต่ละหน่วยงานในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม และให้ครอบคลุมสอดคล้องตั้งแต่ระดับองค์การจนถึงระดับบุคคล เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับภาพรวมและสอดคล้องกับขอบเขตการดำเนินงานในแต่ละระดับ โดยใช้หลักการ SMART

๑) Specific : มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและกำหนดผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ ที่ต้องการ ที่ทุกคนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน

๒) Measureable : สามารถวัดผลหรือประเมินผลได้

๓) Achievable : มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้เงื่อนไขที่มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน

๔) Reasonable : สมเหตุสมผลมีความเป็นไปได้

๕) Time Constrained : มีกรอบเวลาที่ชัดเจนและเหมาะสม

๒. การค้นหาและระบุความเสี่ยง

๒.๑ การค้นหาและระบุความเสี่ยงโดยพิจารณาจากกิจกรรม/งาน/โครงการ ที่จะดำเนินการ แล้วมาจัดลำดับความสำคัญ

๒.๒ พิจารณาปัจจัย โดยพิจารณาปัจจัย ๒ ด้าน คือ ปัจจัยเสี่ยงภายในและปัจจัยเสี่ยงภายนอก ๑) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ความเสี่ยงที่องค์กร

พยายามลดให้น้อยลงหรือหมดไป เช่น ความเสี่ยงด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ความเสี่ยงด้านความรู้ ความสามารถและทักษะบุคลากร ๒) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือความรับผิดชอบขององค์กร เช่น ความเสี่ยงด้านการเมืองการปกครอง ความเสี่ยงด้านสภาวะเศรษฐกิจ

๓. การประเมินความเสี่ยง เป็นเครื่องมือในการพิจารณาความเสี่ยงในภาพรวมว่าความเสี่ยงต่าง ๆ ที่ระบุไว้ข้างต้นมีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น และมีผลกระทบอย่างไร โดยการประเมินระดับความรุนแรง และความเสี่ยง มีองค์ประกอบหลักในการพิจารณา ๒ ประการ คือ โอกาส (Likelihood) ที่จะเกิด หมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง และผลกระทบ (Impact) ที่อาจเกิดขึ้น หมายถึง ความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อองค์กรทั้งด้านการเงินและด้านที่ไม่ใช่การเงิน หากเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง โดยจะต้องมีการกำหนดระดับของโอกาสที่จะเกิดและระดับของผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถกำหนดหรือจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงได้

การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมิน ความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยคณะทำงานฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมต้องกำหนดเกณฑ์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมในหน่วยงานและดุลยพินิจการตัดสินใจของคณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารของหน่วยงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณเหมาะสมกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลขหรือจำนวนเงิน มาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลเชิงพรรณนาไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพหรือกำหนดเป็นเกณฑ์เฉพาะในแต่ละประเภทความเสี่ยง ซึ่งคณะทำงานฯ ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาถึงโอกาสในการเกิดและความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดผลกระทบต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนผลกระทบเป็น ดังนี้

๑) ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
๔	สูง	๑ - ๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้ง
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง
๒	น้อย	๒ - ๔ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

ระดับโอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดสูงมาก
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูงหรือบ่อยๆ
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบ้างเป็นบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสดังแต่นานๆครั้ง
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย

๒) ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (Impact) กำหนดเกณฑ์ไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

๒.๑) กรณีเป็นความรุนแรงที่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียหาย (เชิงปริมาณ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	> ๑ ล้านบาท
๔	สูง	> ๒.๕ แสนบาท - ๑ ล้านบาท
๓	ปานกลาง	> ๕๐,๐๐๐ - ๒.๕ แสนบาท
๒	น้อย	> ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
๑	น้อยมาก	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๒.๒) กรณีเป็นความรุนแรงที่ไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (เชิงคุณภาพ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินอย่างมหันตมีการบาดเจ็บถึงชีวิต
๔	สูง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นพักงาน
๓	ปานกลาง	มีการสูญเสียทรัพย์สินมาก มีการบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นหยุดงาน
๒	น้อย	มีการสูญเสียทรัพย์สินพอสมควรมีการบาดเจ็บรุนแรง
๑	น้อยมาก	มีการสูญเสียทรัพย์สินเล็กน้อยไม่มีการบาดเจ็บรุนแรง

๒.๓) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อด้านกลยุทธ์

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (ต่อเป้าหมายขององค์กร)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อเป้าหมาย และชื่อเสียงขององค์กรในระดับสูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบต่อเป้าหมาย และชื่อเสียงขององค์กรในระดับสูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบต่อเป้าหมายบางอย่าง และชื่อเสียงขององค์กรบ้าง
๒	น้อย	มีผลกระทบต่อเป้าหมาย และชื่อเสียงขององค์กรน้อย
๑	น้อยมาก	แทบไม่มีผลกระทบต่อเป้าหมาย และชื่อเสียงขององค์กรเลย

๒.๔) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อด้านการดำเนินงาน (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ)

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	เกิดความสูญเสียต่อระบบ IT ที่สำคัญทั้งหมด และเกิดความเสียหายอย่างมาก ต่อความปลอดภัยของข้อมูลต่างๆ
๔	สูง	เกิดปัญหากับระบบ IT ที่สำคัญและระบบความปลอดภัยซึ่งส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของข้อมูลบางส่วน
๓	ปานกลาง	ระบบมีปัญหาและมีความสูญเสียไม่มาก
๒	น้อย	เกิดเหตุที่แก้ไขได้
๑	น้อยมาก	เกิดเหตุที่ไม่มีความสำคัญ

๒.๕) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน (บุคลากร)

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียง (บุคลากร)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	ถูกเลิกจ้างหรือออกจากงานเนื่องจากเป็นอันตรายต่อร่างกายและชีวิตผู้อื่นโดยตรง
๔	สูง	ถูกลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนไม่ได้ขึ้นเงินเดือน
๓	ปานกลาง	ถูกทำทัณฑ์บนความรุนแรงส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้อื่นและสร้างบรรยากาศการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสม
๒	น้อย	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๑	น้อยมาก	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

๒.๖) กรณีเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน (กระบวนการ)

ระดับความรุนแรงของผลกระทบของความเสียง (ต่อการดำเนินงาน)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีผลกระทบต่อกระบวนการและการดำเนินงานรุนแรงมาก เช่น หยุดดำเนินการมากกว่า ๑ เดือน
๔	สูง	มีผลกระทบต่อกระบวนการและการดำเนินงานรุนแรง เช่น หยุดดำเนินการ ๑ เดือน
๓	ปานกลาง	มีการชะงักงันอย่างมีนัยสำคัญของกระบวนการและการดำเนินงาน
๒	น้อย	มีผลกระทบเล็กน้อยต่อกระบวนการและการดำเนินงาน
๑	น้อยมาก	ไม่มีการชะงักงันของกระบวนการและการดำเนินงาน

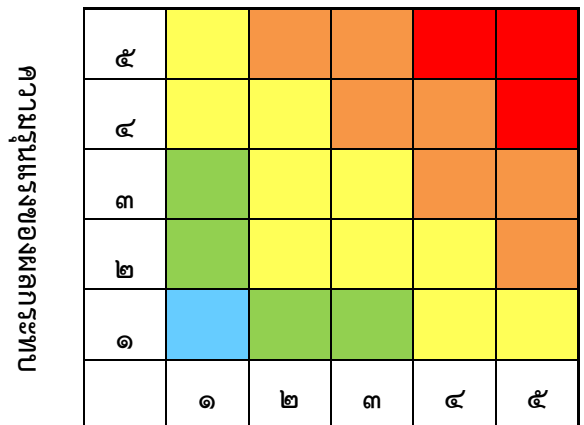
๓. เกณฑ์ที่ใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน.....

(ตัวอย่าง) **ระดับความเสี่ยง = ระดับโอกาส x ระดับความรุนแรง**

ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) พิจารณาตามเกณฑ์ในการจัดการความเสี่ยง สามารถกำหนดได้หลายระดับและตามแต่ช่วงคะแนนที่กำหนด ตามตัวอย่างกำหนดที่ ๕ ระดับ ดังนี้

ลำดับความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ช่วงคะแนน	เขตสี (zone)
๑	ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	๒๐ – ๒๕ คะแนน	แดง
๒	ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	๑๐ – ๑๖ คะแนน	ส้ม
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	๔ – ๙ คะแนน	เหลือง
๔	ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	๒ – ๓ คะแนน	เขียว
๕	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	๑ คะแนน	ฟ้า

แผนภูมิความเสี่ยง

โอกาสจะเกิดเหตุการณ์

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช่ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยงให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มเติมความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับที่สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

การจัดการความเสี่ยงหรือการตอบสนองความเสี่ยง โดยการลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยพิจารณาต้นทุนการจัดการความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่จะได้รับโดยมีทางเลือกที่จะจัดการกับความเสี่ยง ๔ วิธี ประกอบด้วย ๑.การยอมรับความเสี่ยง ๒.การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ๓.การถ่ายโอนความเสี่ยง ๔.การลด/ควบคุมความเสี่ยง

ระดับ	ความเสี่ยง	การปฏิบัติและเวลาที่ใช้
๕	ความเสี่ยงมาก อาจใช้วิธี ควบคุม/ลด หรือ หลีกเลี่ยง และถ่ายโอน	งานจะเริ่มหรือทำต่อไปไม่ได้จนกว่าจะลดความเสี่ยงลง ถ้าไม่สามารถลดความเสี่ยงลงได้ ถึงแม้จะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่แล้วก็ตามจะต้องหยุดทำงานนั้น
๔	ความเสี่ยงสูง อาจใช้วิธี ควบคุม/ลด หรือถ่ายโอน	ต้องลดความเสี่ยงก่อนที่จะเริ่มทำงานได้ ต้องจัดสรรทรัพยากรและมาตรการให้เพียงพอเพื่อลดความเสี่ยงนั้นเมื่อความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับงานที่กำลังทำอยู่จะต้องทำการแก้ไขอย่างเร่งด่วน
๓	ปานกลาง อาจใช้วิธี ควบคุม/ลด	ไม่ต้องการควบคุมเพิ่มเติม การพิจารณาความเสี่ยงอาจจะทำเมื่อเห็นว่าคุ้มค่าหรือการปรับปรุงไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การติดตามตรวจสอบยังคงต้องทำให้แน่ใจว่าการควบคุมยังคงมีอยู่เพื่อเป็นการเฝ้าระวัง
๒	น้อย เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้	พิจารณาแล้วความเสี่ยงไม่ส่งผลกระทบต่อความเสียหายต่อองค์กร ไม่ว่าจะ เป็นด้านใดก็ตาม จึงไม่ต้องการกำหนดกิจกรรมตอบสนองความเสี่ยง เพียงแต่มีการระบุความเสี่ยงเพื่อเป็นการดูระดับความเสี่ยงต่อไปว่าจะเพิ่มระดับขึ้นหรือไม่
๑	น้อยมาก เป็นความเสี่ยงที่ไม่ต้องนำมาพิจารณาเพื่อตอบสนองความเสี่ยง เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่ อยู่ในระดับที่น้อยมากไม่ส่งผลกระทบต่อ องค์กร หรือสำนัก/กอง แต่อย่างใด	

เมื่อหน่วยงานมีผลสรุปจำนวนกิจกรรมความเสี่ยงในแต่ละระดับแล้ว หน่วยงานจะต้องทำการควบคุมกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงระดับ ๓ ระดับ ๒ ถือว่ามีนัยสำคัญให้วางแผนการควบคุมและนำเสนอ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาในภาพรวมต่อไป สำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงที่ระดับ ๑ เมื่อพิจารณาจาก ระดับความเสี่ยงแล้วเห็นว่าหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองจึงไม่ต้องรายงาน แต่ความเสี่ยงในระดับ ๓ และ ๒ หน่วยงานจะต้องจัดทำแผนดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการและต้องรายงานผลการดำเนินการต่อ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๓

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยเริ่มจากการศึกษารวบรวมข้อมูลขององค์กร เพื่อระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น แล้วทำการประเมินความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน โดยประเมินจากโอกาส และผลกระทบของความเสี่ยง เพื่อทำการวิเคราะห์หาค่าและจัดลำดับความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการก่อนการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงที่สามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรทราบและปฏิบัติตามได้ นอกจากนี้ต้องรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบ และให้ความเห็นชอบดำเนินการตามแผนและทำการประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผลมาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดหามาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่ หลังจากมีการจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้และให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอมมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง มีการทบทวนประสิทธิภาพของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงในทุกชั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม ประกอบด้วยงาน หรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงเกิดขึ้น ความเสี่ยง สาเหตุ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ระดับความเสี่ยง การจัดการความเสี่ยง การควบคุม การประเมินผลการควบคุม ตลอดจนระยะเวลาเริ่มต้น สิ้นสุดและผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมที่เกิดความเสี่ยงนั้น โดยมีรายละเอียดตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

การประเมินความเสี่ยง

โอกาส เกณฑ์ที่ ๑ (เหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นแล้ว) ระดับ ๓

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	ความถี่ที่เกิดขึ้น (เฉลี่ย)	ระดับคะแนน
สูงมาก		๕
สูง		๔
ปานกลาง		๓
น้อย		๒
น้อยมาก		๑

โอกาส เกณฑ์ที่ ๒ (เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต)

โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	ความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้น	ระดับคะแนน
สูงมาก	-	๕
สูง	-	๔
ปานกลาง	-	๓
น้อย	-	๒
น้อยมาก	-	๑

ผลกระทบ ระดับ ๔

ผลกระทบ	ความรุนแรง	ระดับคะแนน
สูงมาก		๕
สูง		๔
ปานกลาง		๓
น้อย		๒
น้อยมาก		๑

ผลการประเมินความเสี่ยง

คณะกรรมการประเมินความเสี่ยง	๕					
	๔					
	๓					
	๒					
	๑					
		๑	๒	๓	๔	๕
โอกาสจะเกิดเหตุการณ์						

๕	สูงมาก
๔	สูง
๓	ปานกลาง
๒	น้อย
๑	น้อยมาก

ชื่อหน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลโนนพะยอม

(ตัวอย่าง)

หนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์/

แบบ บส.๑

ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ/อื่น ๆ (ถ้ามี)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

(3) รหัส ความ เสี่ยง	(4) ยุทธศาสตร์ที่รับผิดชอบ	(5) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่ สำคัญ	(6) งบประมาณ	(7) วัตถุประสงค์	(8) ตัวชี้วัด	(9) เป้าหมาย
3 - 3 - F, O , L	ยุทธศาสตร์ ที่ 3 ด้านการ เสริมสร้างการเมืองการ บริหารจัดการองค์กรที่ดี	การใช้รถยนต์ ส่วนกลาง	-	- เพื่อให้การปฏิบัติงาน ด้านการใช้รถยนต์ ส่วนกลางเป็นไปตาม ระเบียบที่กำหนด และ เพื่อป้องกันการเกิด ร้องเรียน และข้อทักท้วง จากหน่วยงานตรวจสอบ	- มีการใช้รถยนต์ เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนด ลดข้อทักท้วงจาก หน่วยงาน ตรวจสอบ	1.อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ การใช้รถยนต์ส่วนกลางแก่ พนักงานขับรถยนต์ 2.ให้มีการตรวจติดตามการ ใช้รถยนต์ส่วนกลางจาก หน่วยตรวจสอบภายใน อย่างต่อเนื่อง
4 - 3 - F	ยุทธศาสตร์ ที่ 3 ด้านการ เสริมสร้างการเมืองการ บริหารจัดการองค์กรที่ดี	ภารกิจการจัดเก็บ รายได้ขององค์การ บริหารส่วนตำบลโนน พะยอม	-	- เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ ของ อบต.มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพิ่มขึ้นจาก ปีงบประมาณที่ผ่านมา	- การจัดเก็บรายได้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3-5 ของ ปีงบประมาณที่ผ่านมา	- การจัดเก็บรายได้ในเขต พื้นที่ อบต.เพิ่มขึ้น

ตัวอย่าง
ชื่อหน่วยงาน เทศบาลเมืองรักชาติ
การวิเคราะห์โอกาส ผลกระทบ และการตอบสนองความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

(3) รหัส ความ เสี่ยง นำมา จาก แบบ บส.1 (3)	(4) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ (นำมาจาก แบบ บส.1(5)	(5) วัตถุประสงค์ นำมาจาก แบบ บส.1 (7)	(6) ผู้รับผิดชอบ	(7) ความเสี่ยง	(8) ประเภท ความ เสี่ยง	(9) คะแนน โอกาส	(10) คะแนน ผลกระทบ	(11) คะแนน ระดับ ความเสี่ยง (9)X(10)	(12) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
1- 3 - F ,O , L	การใช้รถยนต์ ส่วนบุคคล	- เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการ ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเป็นไปตาม ระเบียบที่กำหนด และเพื่อ ป้องกันการเกิดร้องเรียน และ ข้อทักท้วงจากหน่วยงาน ตรวจสอบ	ทุกส่วน ราชการ	- มีการร้องเรียนองค์กร ต่าง ๆ ในเรื่องการใช้ รถยนต์ส่วนบุคคลของ ส่วนราชการ ประกอบกับ ในองค์กรมีการตรวจพบ จากผู้ตรวจสอบภายในว่า มีการจัดทำบันทึก รายละเอียดการใช้ รถยนต์ แบบ 4 ไม่ชัดเจน	F,O,L	5	5	25 สูงมาก	ลดโอกาส และ ผลกระทบ

ตัวอย่าง

แบบ บส.2

(3) รหัสความเสี่ยง นำมาจาก แบบ บส.1 (3)	(4) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ (นำมาจาก แบบ บส.1(5)	(5) วัตถุประสงค์ นำมาจาก แบบ บส.1 (7)	(6) ผู้รับผิดชอบ	(7) ความเสี่ยง	(8) ประเภท ความเสี่ยง	(9) คะแนน โอกาส	(10) คะแนน ผลกระทบ	(11) คะแนน ระดับ ความเสี่ยง (9)X(10)	(12) วิธีการ ตอบสนอง ความเสี่ยง
4 - 3 - F	ภารกิจการจัดเก็บ รายได้ของเทศบาล เมืองรักชาติ	-เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ของ เทศบาลมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เพิ่มขึ้นจาก ปีงบประมาณที่ผ่านมา	กองคลัง	-	F	-	-	-	การส่งเสริม ผลักดัน

ลายมือชื่อ.....1(3).....

ตำแหน่ง.....1(4).....

วันที่เดือน.....1(5).....พ.ศ.....

ตัวอย่าง
ชื่อหน่วยงาน เทศบาลเมืองรักชาติ
รายงานการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567

(3) รหัสความเสี่ยง นำมาจาก แบบ บส.2 (3)	(4) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจอปท. ที่สำคัญ นำมาจาก แบบ บส.2 (4)	(5) วัตถุประสงค์ นำมาจาก แบบ บส.2 (7)	(6) วิธี ตอบสนอง ความเสี่ยง นำมาจาก แบบ บส.2 (12)	(7) ผู้รับผิดชอบ ชอบ นำมา จาก แบบ บส.2 (6)	(8) การบริหารความเสี่ยง	(9) ตัวชี้วัด นำมาจาก แบบ บส.2 (8)	(10) ระยะเวลาการ ดำเนินงาน	(11) วิธีการติดตาม และรายงาน
1 - 3 - F ,O , L	การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล	- มีการร้องเรียนองค์กรต่าง ๆ ในเรื่องการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ของส่วนราชการ ประกอบกับ ในองค์กรมีการตรวจพบจากผู้ ตรวจสอบภายในว่ามีการ จัดทำบันทึกรายละเอียดการใช้ รถยนต์ แบบ 4 ไม่ชัดเจน	ลดโอกาส และ ผลกระทบ	ทุกส่วน ราชการ	- ประชุมซักซ้อม พนักงานขับรถยนต์ เพื่อให้เข้าใจในการลง รายละเอียดการใช้ รถยนต์แบบ 4 - ตรวจสอบเพื่อติดตาม และเฝ้าระวังจากผู้ ตรวจสอบภายใน - แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ใน การควบคุมในการลง รายละเอียดการใช้ รถยนต์แบบ 4	- มีการใช้ รถยนต์ เป็นไปตาม ระเบียบ กฎหมายที่ กำหนด ลด ข้อบกพร่อง จาก หน่วยงาน ตรวจสอบ	ต.ค.66 - ก.ย.67	การประชุม คณะกรรมการ บริหารจัดการ ความเสี่ยง

ตัวอย่าง

แบบ บส.3

(3) รหัสความเสี่ยง นำมาจาก แบบ บส.2 (3)	(4) โครงการ/กิจกรรม/ ภารกิจ อปท. ที่สำคัญ นำมาจาก แบบ บส.2 (4)	(5) วัตถุประสงค์ นำมาจาก แบบ บส.2 (7)	(6) วิธี ตอบสนอง ความเสี่ยง นำมาจาก แบบ บส.2 (12)	(7) ผู้รับผิดชอบ นำมาจาก แบบ บส.2 (6)	(8) การบริหารความเสี่ยง	(9) ตัวชี้วัด นำมาจาก แบบ บส.2 (8)	(10) ระยะเวลาการ ดำเนินงาน	(11) วิธีการ ติดตาม และ รายงาน
4 - 3 - F	ภารกิจการจัดเก็บรายได้ ของเทศบาลเมืองรักชาติ	-	การส่งเสริม ผลิตภัณฑ์	กองคลัง	- มีการวางมาตรการ หรือกำหนดตัวชี้วัด เพื่อเป็นเป้าหมายใน การจัดเก็บรายได้ให้ เพิ่มขึ้นจาก ปีงบประมาณที่ผ่านมา	- การจัดเก็บรายได้ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ของ ปีงบประมาณที่ ผ่านมา	ต.ค.66 - ก.ย.67	การประชุม คณะกรรมการ การบริหาร จัดการ ความเสี่ยง

ลายมือชื่อ.....1(2).....

ตำแหน่ง.....1(3).....

วันที่เดือน.....1(4).....พ.ศ.....